

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE**

În concluzie din analiza acestei spețe, raportat și la dezbaterile publice:

1. Rezultă astfel că pe parcursul dosarului ambele complete de judecată au constatat că nu sunt întrunite condițiile pentru atragerea răspunderii penale, nici unul dintre judecători neoptând pentru soluție de condamnare.
2. Din analiza acestei spețe se desprinde cu claritate faptul că nu este necesară doar formularea unei acuzații penale ci este necesară probarea acesteia în condițiile unei justiții îndeplinite în condițiile unui stat de drept.
3. Nimeni nu poate să fie condamnat dacă nu sunt probe concludente care să confirme vinovăția. Trimiterea în judecată fără probe suficiente afectează încrederea în justiție, fie încrederea în parchete fie în instanțele judecătorești, mai cu seamă în cazurile care suscită interes mediatic.
4. Este important ca urmărirea penală să fie făcută cu diligență, în condiții de deplină legalitate cu respectarea tuturor normelor procesuale și de maniera a asigura standardele statului de drept.
5. Indiferent de presiunea și emoția publică creată de formularea acuzației, instanțele judecătorești nu pot să acționează decât în limitele legii ca o garanție a statutului de drept. Tocmai aceste elemente diferențiază sistemele judiciare din societățile democratice consolidate și anume garanția procesului echitabil.
6. Pentru că în cazul multor cetățeni ce fac obiectul acuzațiilor penale comunicate și promovate public, s-a creat deja percepția publică vinovăției, iar ulterior situația juridică obiectivă nu a confirmat o soluție de condamnare, ori a infirmat o asemenea soluție, se impune diligență din partea organelor judiciare și ale mass-media pentru a întări garanția prezumției de nevinovăție, menționându-se că adevărul juridic îl stabilește numai instanța de judecată și numai în limita legii.
7. Deși sunt unii formatori de opinie care s-au arătat nemulțumiți de soluțiile pronunțate în căile de atac comparându-le cu soluțiile inițiale sau cu acuzațiile acuzării, pentru informarea corectă a opiniei publice reamintim faptul că instanțele de control au ultimul cuvânt în ce privește stabilirea adevărului juridic. De altfel acesta este și considerentul pentru care legiuitorul a stabilit existența căilor de atac, atât ordinare cât și extraordinare. Rolul judecătorului nu este acela de a da satisfacție emoțiilor din jurul unui caz mediatizat, ci de a stabili adevărul juridic raportat strict la lege, iar Instanța supremă aplică cu strictețe aceste obligații profesionale.
8. În România se aplică standardele statului de drept, justiția îndeplindu-se în baza legii și nu ca justiție populară. Judecătorii instanțelor naționale sunt garanții statului de drept privind asigurarea procesului echitabil, cu respectarea legii, a deciziilor Curții Constituționale și a deciziilor obligatorii în unificarea practicii judiciare.